

Eminentissimi Ac Reverendissimi Domini, D. Joannis Baptistæ, Cardinalis De Luca, Theatrum Veritatis Et Justitiæ, Sive Decisivi Discursus

Ad Veritatem Editi In Forensibus Controversiis, Canonicis & Civilibus, in quibus in Urbe Advocatus, pro una partium scripsit, vel Consultus respondit ; Cum Indicibus Argumentorum, Causarum ac Rerum luculentissimis. Opus Tam Judicibus, Quam Causarum Patronis, atque omnibus in utroque Foro ...

Tractatus Primi Pars I. de Usuris, & interesse, Pars II. de Cambiis, Pars III. de Censibus, Pars IV. de Societatibus Officiorum

**Luca, Giovanni Battista de
Coloniae Agrippinae, 1691**

Pars II. De Cambiis. Index Argvmentorum In Discursibus Qui habentur in hoc quinto Libro de Cambiis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74112)

P A R S II.
D E
C A M B I I S.
I N D E X
A R G V M E N T O R V M
I N D I S C U R S I B U S

Qui habentur in hoc quinto Libro de Cambiis.

Disc. I.

Romana Cambiorum.

De Cambiis platealibus an valeant ubi circulata seu continuata sint de plateis ad plateas absque mixtura nundinarum, & in quo differant à nundinalibus; Qua occasione agitur de cambiorum origine, introductione, natura & continuatione.

Et quatenus cambia, præsertim platealia sint excessiva, redolentia magnum debitoris, & respectu lucrum creditoris, An ex hoc remaneant invalida & usuraria, vel potius sit locus eorum reductioni, seu moderati.

Disc. II.

Eadem.

Data campori facultate accipiendi & girandi super cambiis pecunias in vim scedulæ bancariæ per ipsum solvendas, An cambiare possit cum se ipso, & sine interpellatione. Et an talis facultas expiret per mortem naturalem vel civilem unius vel alterius ex contrahentibus.

De justificatione spacciorum; An præcise requiratur per exhibitionem litterarum in actis; Et an corresponsalis debeat esse Bancherius, ac litteræ seu tractæ debeant impleri per Bancum.

Et de libertate pecuniæ solvendæ scedulistæ pro eius reintegratione, ac de provisione scedulæ quanta sit.

Disc. III.

Romana manutentionis.

An cambium creari possit ex credito antecedenti sine pecunia numerata.

Et an substineatur cambium si pecunia data debitori, in alios usus creditori notos convertenda sit, ita ut hic certò sciat debitorem non posse cambiare in nundinis, ibique litteras implere.

Et de conversione cambiorum decursorum in sortem novi cambii, An subsistat, vel potius importet anathocismum.

Disc. IV.

Camerinen. Cambii.

An mandatum datum ad cambiandum seu girandum super cambiis,

Card. de Luca de Cambiis.

dum super cambiis, expiret per mortem mandantis vel mandatarii, Et qua occasione agitur de pluribus speciebus mandati dati ad cambiandum.

Disc. V.

Viterbien. Cambii seu Societatis.

Debitore assumente in se onus cambiandi, seu girandi pecunias sub cambiis, ac facta ex conventionem deputatione certi mercatoris, per quem cambium exerceri debeat; Si deinde creditor ut debiti rem gratam faceret, eum liberet ab obligatione utendi opera dicti mercatoris, An exinde resultet omnimoda novatio, ita ut inducatur etiam liberatio ab onere cambiandi.

Dissoluta societate per mortem unius ex sociis, An & de quibus lucris, vel damnis socii defuncti hæredes debeant participare.

Disc. VI.

Romana Cambii de Sfortiis.

De justificatione realitatis cambiorum, an ad illam præcise sint necessariae litteræ, ita ut sine illis alia fieri possit probatio, necne.

De simulatione personarum in isto contractu. Et an illa facultas, quæ data est mercatori cum quo initus fuit contractus, suffragetur alteri non mercatori, cui creditor jura cesserit, seu ad cuius commodum mercator ab initio sub ipsius simulato nomine contraxerit.

De cambiis limitatis sub conventionem, ut in casu moræ, seu in alterum eventum cesser limitatio, & cambia debeantur ad rationem currentium. An factu casu talis conditionis, requiratur nova intimatio, seu interpellatio debitoris.

Disc. VII.

Romana pecuniaria de Benetis.

De justificatione cambiorum jam solutorum, An fieri possit per confessionem, aliaque adminicula, & alias quam per scripturam ipsarum litterarum, seu spacciorum, quomodo & quando.

Disc. VIII.

Romana Cambiorum de Sabellis.

De cambiorum debito etiam absque spacciis, eorumque justificatione loco damnorum & inter-

†

esse

I N D E X

esse ad cambiandi onus assumptum per debitorem per se ipsum, vel personam ab eo deputatam, Et quando id procedat.

Disc. IX.

Romana Cambii de Mamfronis.

An onus cambiandi assumptum per debitorem, obligatum proinde ad cambia etiam sine spaciis & justificatione realitatis loco damnorum & interesse, si est limitatum ad certum tempus, illo elapso duret, vel potius expiratum censeatur, ita ut in futurum dicta damna & interessè amplius non debeantur.

Disc. X.

Romana Cambii de Manutis.

De eadem materia cambiorum debendorum per debitorem etiam sine transmissione litterarum aliisque realitatis requisitis loco damnorum & interesse, ex eo quod ipse debitor cambiandi onus in se suscepit, quid ubi condita susceptione oneris concurrat etiam facultas cambiandi data ipsi creditori.

Et aliqua de contractus Cambii invaliditate, ex eo quod creditori innotescat debitorem suscipientem pecuniam, illam in alios usus conversuram esse, neque posse in nundinis litteras implere.

Disc. XI.

Romana pecuniaria de Vecchiis.

De fructibus seu Cambiis debitis absque cursu & justificatione spaciis loco damnorum & interesse ob non impletum onus ab ipso debitore susceptum, Et an istud limitatum ad certum tempus remaneat ultra illud operativum, Et de aliis ad hanc materiam.

Disc. XII.

Ravennaten. seu Faventina Cambii.

An facultas cambiandi data creditori operetur, ut iste cambiare possit cum se ipso sine speciali mentione. Et quatenus hæc non adesset, An sufficiat præsumptiva probatio, deducta præsertim à solutione cambiorum, & solidatione computorum, Et an ad justificationem cambiorum sufficiant solum prima littera nuncupata *dell' Andatta* absque eo quod doceatur de aliis responsivis nuncupatis *del Ritorno*.

Disc. XIII.

Romana pecuniaria seu cambiorum.

De probatione mandati, seu facultatis accipiendi ad cambium, & girandi seu continuandi super Cambiis, quomodo sufficienter facta esse dicatur, ut cambia debeantur.

Disc. XIV.

Romana partitorum.

De facultate data socio administratori accipiendi pecunias ad cambium pro negotio sociali ex plendo in certo casu. An exerceri possit absque intimatione consocii, quod casus evenierit, quem ille credere poterat non evenisse.

Si socius ut extingueret cambium limitatum inuit in præjudicium negotii sociali cambium rigorosum, An subfineatur actus ad limites prioris Cambii limitati, ita ut ad eam rationem cambia deberentur necne; Et an facultas accipiendi ad cambium in solo casu indigentia possit exerceri prius quam indigentia casus veniret, ac præventivè, ut eveniente casu pecunia esset prompta, Et aliqua de clausura nundinarum.

Disc. XV.

Romana Cambii de Vanninis.

Stante pacto, quod super cambiorum justificatione stetur libro & scripturæ ipsius creditoris, An hic teneatur suum librum, seu scripturam exhibere, atque exinde justificare cursum & realitatem cambiorum, quamvis exhibeat spaccia, & faciat justificationem per litteras redditus.

Disc. XVI.

Romana census.

De Cambiis limitatis cum pacto, & debitore alio quid non implente, cesset limitatio, ita ut debeantur cambia currentia, nùm valeat, Et quatenus sic, An factio casu non implementi, requiratur nova debitoris interpellatio, Vel an per subsequentem receptionem implementi censeatur id remissum, ita ut non debeantur cambia, nisi ad rationem limitatam.

Disc. XVII.

Romana cambiorum seu repetitionis.

De Cambiis ab initio limitatis ad certam summam, & ita exactis, An restitui debeant, quatenus cursus nundinarum tanti non importasset. Et quid ubi super dicto cursu esset diversitas inter nundinas, & plateas, cuius sit electio, An debitoris, vel creditoris.

Et debitore in se assumente onus transmittendi spaccia & girandi cambia debeantur loco damnorum & interesse, An in istorum calculo haberi debeat ratio provisionum, vel potius istæ sint detrahendæ.

Disc. XVIII.

Romana Cambii de Bischi.

An contractus Cambii sit licitus clericis, Et quatenus non, An id impediatur cursum cambiorum sine à debitore peti valeant.

Si campfor, qui deputatus est ad transmittenda spaccia, aliaque gerenda Cambii girum concertentia, efficiatur ex cessione creditoris eiusdem Cambii dominus, seu utilitarius, an ex hoc cessata dicatur eius facultas, stante quod in contractu data non est facultas creditori cambiandi eum se ipso.

Disc. XIX.

Romana continuationis Cambii.

An post restitutam sortem possit creditor continuare sub Cambiis & recambiis fructus seu cambia quæ remanerent debenda.

Disc. XX.

Romana seu Bononien. litterarum Cambii.

Cujus periculo cedat decoctio, An mandantis seu scribentis litteras Cambii post illarum acceptationem, vel mandatarii qui litteras acceptavit & adhuc non implevit, Vel eius in cuius gratiam scriptæ sunt.

Disc. XXI.

Romana litterarum Cambii.

An & quando adjectus, cui litteræ Cambii solvendæ sunt in casu non implementi à mandatario, teneatur protestari, aliasq; diligentias facere contra istum, ut contra scribentem seu mandantem habere

ARGVMENTORVM.

bere possit regressum: Et de differentia litterarum cambii, quæ scribuntur per Italiam, ab illis quæ scribuntur per Hispanias; Et de voto *Corduba* super cambiis Hispaniarum.

Disc. XXII.

Neapolitana litterarum Cambii.

De regressu competente contra scribentem litteras cambii ob illas non impletas à mandatario, An & quando cesset ob protestationem non factam in tempore præsertim in Regno Neapolitano stante dispositione *pragmatica 6. de literis cambii*, & de processu executivo de super competente.

Disc. XXIII.

Bononien. Cambii.

Onus cambiandi susceptum per debitorem seu receptorem pecuniæ ad certum tempus seu certas nundinas. An duret in futurum donec pecunia restituatur, potissime dum partes, verbis, & factis id agnoverunt.

Onus prædictum an cesset per mortem debitoris, seu suscipientis; & qualem contractum contineat hæc susceptio pecuniæ ad cambiandum.

An sit illicitum cambium, ubi dator pecuniæ scit illam per recipientem in alios usus esse convertendam, & de expensis provisionum, An & quando cedant necne ad commodum creditoris, vel potius à cambiis defalcari debeant. Et si aliquid plus ob cambium solutum est, an ipso jure imputetur in fortem.

Disc. XXIV.

Roma locationis venæ.

An in cambio detur usura ob mixturam alterius

contractus seu ratione certi lucri, Et quatenus detur, an talis mixtura, ex qua resultat usura, vitiet etiam ipsum cambium, vel potius, isto valido permanente, illa vitietur.

Disc. XXV.

Romana seu Neapolitana litterarum cambii.

An & quando decoctio mandantis, seu scribentis litteras cambii cedat damno mandatarii, seu correspondentis, qui illas acceptavit, vel potius adjecti, cui earumdem litterarum implementum fieri debebat, ac solutio facta est.

Disc. XXVI.

Ariminen. litterarum cambii.

An scribens litteras cambii teneatur de casu decoctionis mandatarii, seu correspondentis qui directus sunt eas non implentis, si creditoris vel adjecti, cui solutio facienda erat fuit negligentia in presentando, & exigendo litteras, & non certiorando scribentem de renuentia.

Disc. XXVII.

Sopra la validità de i cambii di Piazza.

In che differiscano da quelli di Fiera, fatto in occasione della disputa havuta in Signatura di Gracia nella causa *Romana Cambiorum* tra la ragione bancaria di Filippo Valenti, & il Marchese Raimondo, della quale si tratta di sopra al *disc. 1. & 2.* & con la quale occasione si discorre di molte specie de' cambi. Et quando in essi entri il sospetto dell'Usura.

